

Beste mensen,

Je stuit soms op je beperkingen. Je bent tot veel in staat, je hebt veel mogelijkheden, je hebt je staande weten te houden in het dagelijks leven, maar je merkt dat er grenzen voor je zijn.

Vorige week had ik het over vrijheid. Je beseft dat je niet alles kunt doen wat je zou willen. Je staat soms voor een keuze dat je voor het minste kwaad kiest, ben je daar tevreden over? Je merkt dat je niet almachtig bent. Mensen schieten te kort, ze zijn maar in beperkte mate in staat een betere wereld te bouwen. Zullen we dan maar met de armen over elkaar blijven zitten en zeggen: laten we maar in een hoekje blijven zitten, we kunnen toch niet zoveel klaarspelen?

Er was ooit een Amerikaanse president die mensen aanspoorde te geloven dat ze in staat waren grootse dingen te doen: Yes, we can, Ja, we kunnen het! Maar we kunnen niet alles, onze kracht schiet te kort, er zijn wel grenzen. En toch wordt gezongen: "Daar zijn geen grenzen aan Jezus' macht, voor elk die wonderen van Hem verwacht!" (Joh. de Heer 881).

Geloven is geloven in wonderen, en een wonder kan eigenlijk niet, het is onmogelijk. Geloven dat het goede, dat onmogelijk lijkt in de praktijk van het leven, toch overwint. Geloven is gebruik maken van de mogelijkheden die je wel hebt, je wordt je bewust van je beperkingen, en toch mag je overtuigd zijn dat het kwade verslagen wordt. Wij kunnen ondanks onze beperkingen aan de slag gaan. Geloven is weten dat er Iemand is, die de grenzen kan doorbreken, waar wij tekortschieten: doe wat je doet, in dat geloof.

Een goede Sabbat gewenst,

Roel Dijk